

HEM VIST EL SENYOR

per M. TERESA BATALLÉ I POU,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Aquest veure el Senyor els dona alegria i pau, recuperen Jesús ple de vida. No va ser cap mèrit de part d'ells. Va ser pura gràcia.

Era al vespre d'aquell mateix diumenge. De bon matí hi havia hagut l'esverament de la Magdalena, i les corredisses de Pere i Joan cap al sepulcre. Ara tots eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Ja no serà com a Galilea.

Hauran d'aprendre a viure de la fe. Hauran de recordar les seves paraules i actualitzar els seus gestos. Però Jesús, el Senyor, és amb ells ple de vida per sempre. Tots experimenten una pau profunda i una alegria incontenible. I és tan gran l'experiència, que d'aquesta pau i d'aquesta alegria va néixer la força evangelitzadora dels seguidors de Jesús.

Però avui, on es troba, en els qui formem l'Església, aquesta pau i aquesta joia, i a vegades plens de por, obsessionats pels propis problemes, cercant gairebé sempre la nostra pròpia defensa abans que la felicitat de la gent? ¿Quina atracció tindrà la nostra fe, sinó podem ja ni aparentar que vivim d'ella?.

Pot ser que, com Tomàs, ho volem veure tot net, tot coherent, racional: «Si no ho veig, no m'ho creuré pas...».

Però, si vivim del Ressuscitat, la nostra alegria serà comunicada, serà una cosa bova i bona per a qui dubta, contagiarem esperança a tanta gent que sofreix.

Pasqua ho capgira tot. És el món nou. Aparentment tot segueix igual, però els cristians som i hem de ser diferents, perquè hem vist el Senyor; i feliços els qui creuran sense haver vist.